

ΑΤΕΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Πριν από λίγο ακούσαμε την ιστορική διαδρομή της Στοάς Αττικός Αστήρ αρ. 21. Στην διαδρομή αυτή συναντήσαμε καλές και κακές στιγμές με αποκορύφωμα την διακοπή και την επανέναρξη των εργασιών της το 1998. Έτσι είναι η ίδια η ζωή. Έχει τα πάνω της και τα κάτω της. Τις παλίρροιας και τις άμπωτες. Τέτοιες καλές και κακές στιγμές έχουμε ζήσει όλοι μας. Στην Στοά μας, στην Συντεχνία, στην προσωπική μας ζωή, στην κοινωνία στην οποία ζούμε. Αυτό το χρονικό διάστημα πολλοί από μας ζούμε μια τέτοια 'κακή' στιγμή.

Η Στοά μας, ο Αττικός Αστέρας, βρίσκεται σε κρίση. Μερικοί Αδ. το τελευταίο διάστημα, αποχώρησαν για διάφορους λόγους από αυτή. Το βάρος της λειτουργίας της πέφτει στους υπόλοιπους, αν αυτοί το αναλάβουν. Στην Συντεχνία μας συμβαίνει κάτι ανάλογο. Πολλοί άξιοι Αδ. αποχωρούν από τις Στοές βλέποντας την καταρράκωση των αρχών και των ιδεών που η Εθνική Μεγάλη Στοά της Ελλάδος (ΕΜΣΤΕ) είχε και ύψωνε ως λάβαρο και φωτεινό φάρο στην Ελληνική τεκτονική. Στην προσωπική μας ζωή, η οικονομική κρίση που υπάρχει στην χώρα μας έχει αναγκάσει πολλούς από μας να αλλάξουν προς το χειρότερο τις συνθήκες ζωής μας. Τέλος η κοινωνία μας, λόγω της ίδιας κρίσης, πρόβαλε χαρακτηριστικά που μέχρι πριν λίγα χρόνια δεν ήταν φανερά.

Δύο δρόμοι ανοίγονται μπροστά μας. Ο πρώτος να δεχθούμε μοιρολατρικά την κατάσταση και να αφήσουμε τα γεγονότα να μας πάνε όπου αυτά θέλουν. Ο άλλος είναι πιο δύσκολος και έχει κόστος προσωπικό. Είναι ο δρόμος της αντίδρασης σε αυτό που ζούμε και δεν μας αρέσει. Ο πρώτος δρόμος είναι ο δρόμος της υποταγής, της αδράνειας, του 'να αφήσουμε τους άλλους να βγάλουν το φίδι από την τρύπα' γιατί εμείς έχουμε άλλα σημαντικά να ασχοληθούμε ή γιατί έχουμε κουραστεί από αυτά που γίνονται. Ο δεύτερος είναι της δράσης, της εξέγερσης, του 'να πάρουμε την τύχη στα χέρια μας' γιατί νοιαζόμαστε και αγαπάμε την Στοά, την Συντεχνία, την δική μας ζωή, την κοινωνία που είμαστε μέλη της.

Προσωπικά προτιμώ τον δεύτερο δρόμο. Όπως η ανασύσταση της Στοάς το 1998 έγινε από την επιθυμία δύο – τριών Αδ, του Χ. Τ., του μεταστάντα Αδ. Γ. Δ. και τον ΠΜΔ Σεβτ. Αδ. Λ. Λ. που θέλησαν να υπάρχει η Στοά, έτσι και εγώ θέλω να συμβάλω στην αλλαγή της κατάστασης. Εδώ όμως ισχύει ότι «ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη». Για να έχει αποτέλεσμα

η προσπάθειά μου, μικρή ή μεγάλη, πρέπει να έχει υποστήριξη και η υποστήριξη θα έρθει από τον διπλανό μου, που για τους δικούς του λόγους στέκεται και κάνει τον δικό του αγώνα.

Στο επίπεδο της λειτουργίας της Στοάς ο δρόμος είναι σχεδόν μονόδρομος. Ο μικρός αριθμός των μελών των περισσότερων Στοών, μας οδηγεί στην συνεργασία. Η επίσκεψη σε μια άλλη Στοά έχει ως αποτέλεσμα την εξαφάνιση της 'μίξερης' συνεδρίας, δημιουργώντας ταυτόχρονα συνθήκες πλουσιότερης ανταλλαγής απόψεων στο Ποτήριο Αγάπης, μιας και νέες απόψεις θα ακουστούν. Αν μάλιστα οι σχέσεις μεταξύ των μελών των Στοών αναπτυχθούν ακόμη περισσότερο, η συγχώνευση θα είναι ένα ακόμη βήμα. Δεν χρειαζόμαστε πολλές στοές, αλλά Στοές ζωντανές και παραγωγικές σε πνευματικό έργο.

Σε επίπεδο Συντεχνίας, η συνεργασία των Στοών που έχουν κοινή αντίληψη για το πρόβλημα της ύπαρξης της ΕΜΣΤΕ, θα δημιουργήσει μια δυναμική που είναι δυνατόν να εξελιχθεί σε αντίπαλο πόλο της απαξίωσης, της παρακμής, της έλλειψης αρχών, της προσπάθειας απόκτησης προνομίων και αξιωμάτων. Η υποδειγματική λειτουργία και συνεργασία πάνω σε αρχές και αξίες θα είναι δείγμα ενός άλλου τρόπου λειτουργίας, ενός άλλου πολιτισμού, που δυστυχώς εδώ και αρκετά χρόνια έχουμε χάσει.

Σε προσωπικό επίπεδο το να συναντήσω ανθρώπους που μου είναι αγαπητοί και που τα 'χνώτα μας' ταιριάζουν θα μου δώσει δύναμη να επεξεργαστώ, με εποικοδομητικό τρόπο, το δικό μου πρόβλημα. Δεν σημαίνει ότι θα συμφωνούμε σε όλα. Ότι θα ακολουθούμε τα ίδια βήματα. Αυτό που μας ενώνει όμως είναι ο σεβασμός στην διαφορετική άποψη, την προσωπικότητα και κυρίως οι σχέσεις που έχουμε. Οι εργασίες της Στοάς θα μου τονώνουν το ηθικό και θα με εξοπλίζουν με αυτά τα αποθέματα ενέργειας που μου είναι απαραίτητα για να αντιμετωπίσω την καθημερινότητα.

Τέλος στην κοινωνία η συμμετοχή μου θα είναι δημιουργική και παραγωγική γιατί θα έχω την εμπειρία και την γνώση ότι δεν είμαι μόνος μου. Εκεί έξω υπάρχουν και άλλοι σαν και εμένα που δεν τους αρέσουν αυτά που συμβαίνουν. Δεν τους αρέσει το ότι έχουμε χάσει το χαμόγελο και την αισιοδοξία μας. Που μας έχει λείψει η αγάπη για την ζωή και έχουμε καταντήσει άτομα – μηχανάκια που τρέχουν πίσω από τις καθημερινές ανούσιες απαιτήσεις.

Ξέρω ότι σε πολλούς από σας αυτά όλα φαίνονται αισιόδοξα και μάλλον εξωπραγματικά. Γνωρίζω ότι θεωρείται ότι μάλλον ωραία λόγια είναι που δεν είναι δυνατόν να έχουν αποτελέσματα. Ότι ό,τι και αν κάνουμε δεν θα καταφέρουμε κάτι διότι οι αντιξοότητες είναι μεγάλες και τα εμπόδια ανυπέροβλητα.

Πράγματι Αδ. μου αν πιστεύουμε κάτι τέτοιο δεν πρέπει να κάνουμε κάτι. Προσωπικά δεν το πιστεύω. Αν δεν θεωρούμε ότι κάτι μπορεί να αλλάξει στην λειτουργία της Στοάς μας, της Συντεχνίας μας, στην προσωπική μας ζωή, στην κοινωνία γενικότερα ας μην κάνουμε κάτι. Θα έλεγα ότι δεν υπάρχει λόγος να είμαστε μέλη της Στοάς ή της ΕΜΣΤΕ. Δεν υπάρχει λόγος να προσπαθήσουμε για κάτι άλλο στην ζωή μας ή στην κοινωνία. Προσωπικά όμως αυτό δεν το πιστεύω.

Πριν μερικές μέρες ο Αττικός Αστέρας επισκέφτηκε την Στοά Ίσις αρ. 9. Την προηγούμενη Δευτέρα οι Αδ της Στοάς Ηλιοτρόπιο αρ. 8 ήρθαν στις εργασίες της δικής μου Στοάς. Αυτό που μπορώ να ομολογήσω είναι ότι από τις συνεδρίες αυτές έφυγα γεμάτος. Συνάντησα Αδ. με τους οποίους αντάλλαξα απόψεις μέσα σε ένα εποικοδομητικό κλίμα. Αισθάνθηκα τον χώρο γεμάτο με παρουσίες και όχι με άδεια καθίσματα. Η ατμόσφαιρα μέσα και έξω από τον χώρο εργασιών ήταν διαφορετική, εορταστική. Μια ανάλογη ατμόσφαιρα ζω και σήμερα εδώ μαζί με όλους σας.

Αρκούν μόνο αυτά; Όχι Αδ μου. Για να υπάρξει πραγματική πρόοδος πρέπει να γίνουν αλλαγές στο ίδιο το σύστημα. Οι συνθήκες έχουν αλλάξει από το 1717 που δημιουργήθηκε η σύγχρονη τεκτονική, η τεκτονική των Μεγάλων Στοών. Για τον λόγο αυτό πρέπει να αρχίσει μια συζήτηση για την μορφή που θα πρέπει να έχει η τεκτονική τον νέο αιώνα. Η συζήτηση αυτή για να έχει αποτέλεσμα χρειάζεται να γίνει χωρίς ταμπού και με ανοικτό πνεύμα αξιοποιώντας τις παραδόσεις μας, τεκτονικές και πολιτισμικές, και λαμβάνοντας υπ' όψη την ιδιοσυγκρασία του λαού μας. Προβάλλοντας μια σύγχρονη τεκτονική θα γίνουμε πόλος έλξης ανθρώπων ώριμων που θα αναζητούν το διαφορετικό, το πρωτοπόρο και όχι αξιώματα.

Θεωρώ ότι δεν είναι εύκολο πράγμα να αλλάξεις τα δεδομένα σε τόσο δύσκολες εποχές. Για αυτό λοιπόν τον λόγο σας απευθύνω ένα κάλεσμα. Ένα κάλεσμα αντίδρασης. Εμείς που είμαστε εδώ μαζί με τις Στοές μας ας προσπαθήσουμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, μέσα από προγραμματισμένες επισκέψεις και να ανεβάσουμε την ψυχολογία μας ώστε να μπορέσουμε να βρούμε λύσεις για τα άλλα γενικότερα ζητήματα που αφορούν την Συντεχνία μας.

Ενωμένοι θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε την κρίσιμη μάζα που είναι απαραίτητη ώστε η Συντεχνία μας να αλλάξει και να γίνει σύγχρονη, δυναμική, με όραμα και παρεμβάσεις στην κοινωνία. Να αποκτήσει ξανά τις αξίες που είχε. Τις αξίες της Δημοκρατίας, των συλλογικών αποφάσεων, της ανεκτικότητας στην διαφορετικότητα. Έτσι θα συσπειρώσει τις δυνάμεις που της είναι απαραίτητες ώστε να κάνει παρεμβάσεις στην ίδια την κοινωνία.

Παρεμβάσεις που θα βοηθούν τον συνάνθρωπό μας και πρώτα από όλα τον Αδ. δίπλα μας να βελτιώσει την καθημερινότητά του. Παρεμβάσεις που θα δείξουν ότι το Σύστημά μας εκσυγχρονίζεται και αποκτά, σιγά – σιγά, επαφή με άλλα Συστήματα που διέπονται από τις ίδιες αρχές και αξίες και που κάποιες συνθήκες, ξένες προς τα ιδεώδη μας, μας απαγορεύουν να συναναστρεφόμαστε, αν και είμαστε αδέρφια.

Είναι καιρός μέσα από την συναναστροφή και την ανταλλαγή σκέψεων και ιδεών να βρούμε αυτά που μας ενώνουν και με βάση αυτόν τον κοινό τόπο να δεχθούμε την διαφορετικότητα, ως ένα στοιχείο της ίδιας της προσωπικότητας των ατόμων που αποτελούν την ίδια την κοινωνία. Είναι φυσικός νόμος ότι η ομοιομορφία είναι σημείο παρακμής και διαφθοράς, ενώ η πολυμορφία χαρακτηριστικό της ανάπτυξης και της προόδου.

Το μέλλον θα είναι φωτεινό αν εμείς το οραματιστούμε φωτεινό. Αυτό σας ζητώ να κάνετε και αυτό ζητώ να κάνουν και οι Αδ. στην Στοά Αττικός Αστήρ αρ. 21. Να ενωθούμε όλοι μας σε αυτή την προσπάθεια, ώστε η άμπωτη να πάψει να υπάρχει και η δύναμη της παλίρροιας να διώξει το παλιό, το αρνητικό, το παρακμιακό και αυτό που δεν έχει αξίες. Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και τα οράματά μας και να βρεθούμε πάλι σε γεμάτες Στοές, με νέα δυναμικά και αξιόλογα μέλη, πρωτοπόροι στην νέα εποχή που ανατέλλει και θεματοφύλακες των αξιών και των αρχών της Εθνικής Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος.